

Uchwała Nr 83/2015
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 5 lutego 2015 r.

**w sprawie wniosku Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności w Łodzi
o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku „pedagogika”,
prowadzonym w Wydziale Zamiejscowym w Opatówku na poziomie studiów pierwszego
stopnia o profilu ogólnoakademickim**

Na podstawie art. 52 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej uchwala, co następuje:

§1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię Zespołu odwoławczego uznało, że wyjaśnienia i dodatkowe dokumenty przedstawione we wniosku Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności w Łodzi o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku „pedagogika” prowadzonym na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim, **nie uzasadniają zmiany oceny negatywnej** wyrażonej w uchwale nr 712/2014 z dnia 23 października 2014 r.

Uzasadnienie

W uchwale nr 712/2014 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zostały sformułowane trzy zarzuty uzasadniające negatywną ocenę jakości kształcenia na kierunku „pedagogika”, prowadzonym w Wydziale Zamiejscowym w Opatówku. Zarzuty te odnoszą się zwłaszcza do trzech kryteriów oceny programowej: celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji (kryterium 2), programu studiów (kryterium 3), oraz zasobów kadrowych (kryterium 4). Każde z tych kryteriów uzyskało ocenę „częściowo”. Pozostałe kryteria oceny programowej, w tym dotyczące funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia (z wyjątkiem kryterium 7 oraz niepodlegającego ocenie kryterium 6) otrzymały ocenę „znacząco”; jedynie w przypadku kryterium 7 (wsparcie studentów

w procesie uczenia się) została wystawiona ocena „w pełni”.

I. W odniesieniu do **celów i efektów kształcenia** oraz **programu studiów** stwierdzono, że:
a/ Uczelnia realizuje niepedagogiczną specjalność „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne”. Efekty kształcenia dla tej specjalności nie są spójne z kierunkowymi wzorcowymi efektami kształcenia, przyjętymi ponadto przez Uczelnię z opóźnieniem. Powyższa specjalność nie powinna być realizowana na kierunku „pedagogika”, lecz na kierunkach osadzonych w dyscyplinach „nauki o bezpieczeństwie” lub „nauki o obronności”. Realizacja wybranych efektów kształcenia właściwych dla pedagogiki w ramach tej specjalności nie uzasadnia nadawania studentom tej specjalności uprawnień pedagogicznych.

b/ Analiza miejsca i przebiegu praktyk dla studentów wyżej wspomnianej specjalności wskazuje, że nie zostały spełnione wymogi dotyczące przygotowania pedagogicznego, określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli. Brak dydaktyk szczegółowych w programie studiów oraz dobór miejsc i organizacja przebiegu praktyk nie

pozwalają studentom specjalności na nabycie wiedzy i umiejętności wskazanych w tym rozporządzeniu.

c/ Zastrzeżenia budzi jakość procesu dyplomowania. Spośród 15 ocenionych w trakcie wizytacji ocenianego kierunku prac dyplomowych aż w 5 przypadkach stwierdzono znaczne zawyżenie oceny pracy dyplomowej, zaś w 2 przypadkach tematyka prac dyplomowych nie była związana z kierunkiem studiów.

Stanowisko Uczelni

Ad a/ Brak jest prawnie wiążącego wykazu specjalności pedagogicznych, jaki można byłoby uznać za punkt odniesienia dla nazw otwieranych specjalności na kierunku „pedagogika”. Uczelnie są zobowiązane jedynie do wdrożenia i realizacji wzorcowych efektów kształcenia określonych w odpowiednim rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Mają zatem one swobodę nadawania realizowanym specjalnościom pedagogicznym nazw odpowiednich do własnej koncepcji kształcenia oraz opracowania programów studiów pozwalających na osiągnięcie wzorcowych efektów kształcenia dla kierunku „pedagogika”. Realizowana w Wydziale Zamiejscowym w Opatówku specjalność „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne” spełnia wymagania określone dla tego kierunku we wskazanym rozporządzeniu. Każdy absolwent kierunku w zakresie zakwestionowanej specjalności ma ponadto za sobą dwa lata studiów zapewniających podstawową wiedzę i umiejętności pedagogiczne. Uzyskuje on więc podstawowe kwalifikacje zawodowe z zakresu pedagogiki. Studenci ocenianego kierunku osiągają efekty kształcenia wzorcowe dla kierunku „pedagogika” poprzez realizację całego programu kształcenia obejmującego przedmioty z modułu przedmiotów kierunkowych, modułu praktyk, modułu pracy dyplomowej i modułu przedmiotów do wyboru, ale także modułu przedmiotów specjalnościowych na wszystkich specjalnościach, w tym na specjalności „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne”. Matryca pokrycia efektów kształcenia dostarczona podczas wizytacji Zespołowi oceniającemu nie uwzględniała analizy nasilenia pokrycia efektów kształcenia osiąganych podczas studiów w poszczególnych semestrach. Uwagi sformułowane po wizytacji spowodowały jednak dokonanie korekty formy matrycy efektów kształcenia. Skorygowana forma matrycy dostarczona w odpowiedzi na Raport Zespołu oceniającego uwzględnia nasilenie pokrycia wzorcowych efektów kształcenia oraz efektów związanych z przygotowaniem pedagogicznym i nauczycielskim określonych w standardach kształcenia nauczycieli. Pokazuje także, że w toku całych studiów zostały uwzględnione wszystkie wzorcowe efekty kształcenia zaplanowane do osiągnięcia, niezależnie od wybranej specjalności. Obecnie zatem nie ma podstaw do twierdzenia, że na jakiegokolwiek ze specjalności są realizowane tylko wybrane efekty pedagogiczne. W module przedmiotów dla specjalności „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne” są osiąganе wzorcowe efekty kształcenia określone dla kierunku „pedagogika”, choć nazwy i wybrane treści tych przedmiotów odnoszą się do wiedzy z zakresu bezpieczeństwa publicznego.

b/ W uchwale Prezydium PKA specjalność „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne” odniesiono jedynie do zawodu nauczyciela, co wskazywałoby, że miejsca i przebieg praktyk muszą być dobierane i kształtowane w szkole czy przedszkolu. Tymczasem realizacja zadań wymagających zawodowego przygotowania pedagogicznego może następować także w innych środowiskach zawodowych, poza instytucjami zajmującymi się kształceniem. Realizacja zadań zawodowych w instytucjach pożytku publicznego (w Policji, Straży Miejskiej czy w Urzędzie Miasta) może mieć wymiar pedagogiczny. Na kierunku „pedagogika” w każdej specjalności (w tym kwestionowanej specjalności „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne”) w Programie praktyki pedagogicznej wyznaczono odpowiednie cele pedagogiczne do osiągnięcia przez studentów. Dla studentów tej specjalności praktyka powinna odbywać się w instytucjach realizujących edukację obronną oraz zajmujących się

bezpieczeństwem i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych. Celem tej praktyki jest gromadzenie doświadczeń pedagogicznych i wychowawczych związanych z pracą z dziećmi, młodzieżą lub dorosłymi. Praktyka ta może też być realizowana w szkołach ponadgimnazjalnych poprzez obserwację i realizację zadań nauczyciela przedmiotu „Edukacja dla bezpieczeństwa”. Ponadto program praktyk na kierunku „pedagogika” dotyczy całego kierunku (niezależnie od wybranej przez studentów specjalności) i wskazuje miejsca oraz formy realizacji praktyki pedagogicznej wystarczające do osiągnięcia wzorcowych efektów kształcenia.

Zarzut, że w programie studiów brak jest dydaktyk szczegółowych nie znajduje potwierdzenia, ponieważ w programie kwestionowanej specjalności (która nie jest specjalnością nauczycielską) w module przedmiotów specjalnościowych zaplanowano także dydaktykę szczegółową zgodnie z wymaganiami dla przygotowania pedagogicznego (Metodyka wychowania dla potrzeb obronności kraju, Metody działań zabezpieczających w placówkach edukacyjnych – przedmioty uwzględniające treści związane ze sposobami oddziaływań metodycznych i rozwiązań dydaktycznych, metodycznych i organizacyjnych charakterystycznych dla pracy pedagoga – animatora działań profilaktycznych w obszarze wychowania obronnego). Specjalność ma przygotowywać pedagogów (ale nie nauczycieli), którzy w instytucjach lokalnych będą realizować zadania animacyjne, wychowawcze, dydaktyczne, opiekuńcze, profilaktyczne – także w sferze bezpieczeństwa publicznego.

Ad c/ analizowane przez Zespół oceniający prace nie były pracami dyplomowymi, ale stanowiły część egzaminu licencjackiego w latach 2010-2013. Nie powinny więc podlegać takim kryteriom oceny, jak prace dyplomowe. We wskazanym okresie egzamin dyplomowy składał się z dwóch części: egzaminu teoretycznego w formie testu z przedmiotów kierunkowych oraz egzaminu praktycznego. Część praktyczną stanowiła prezentacja samodzielnie opracowanego zagadnienia praktycznego lub naukowego. Studenci opracowywali projekt rozwiązania problemu, a następnie podejmowali działania wdrażające i dokonywali ewaluacji tych działań. Drugi typ projektu stanowiło opracowanie wyników badań terenowych. Oba te typy opracowań dyplomowych stanowiły następnie przedmiot egzaminu dyplomowego w części praktycznej w postaci prezentacji ustnej. Ocena końcowa części praktycznej dotyczyła zatem nie tylko papierowej wersji projektu, ale także prezentacji projektu przed komisją egzaminacyjną. Oceny wersji papierowej projektu mogły więc różnić się od ocen końcowych części praktycznej, wystawionych w protokołach egzaminu dyplomowego. Dotyczy to zakwestionowanych 5 prac dyplomowych, w odniesieniu do których Zespół oceniający stwierdził znaczne zawyżenie oceny papierowej wersji projektu. Co do 2 prac wskazanych jako prace niemieszczące się w profilu studiów w uchwale Prezydium PKA należy stwierdzić, że prace te dotyczą obszaru związanego z kierunkiem „pedagogika”. Niektóre efekty kształcenia dotyczą bowiem właśnie zagadnień poruszanych w tych pracach, tj. poznawania środowiska społecznego i działań na rzecz tego środowiska. Jednak nawet gdyby przyjąć ocenę tematyki tych prac dokonaną przez Zespół oceniający, to liczba takich prac stanowi 0,71% ogółu opracowań dla egzaminu praktycznego (2 prace na 142 egzaminy licencjackie). Należy dodać, że w obecnym Regulaminie studiów wyraźnie wskazuje się na konieczność realizacji prac dyplomowych zgodnych z odpowiednimi kanonami naukowymi.

Stanowisko Prezydium PKA

Ad a/ Należy podtrzymać zarzut, że Uczelnia prowadzi niepedagogiczną specjalność „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne”. Analiza treści sylabusów wykazuje, że w odniesieniu do efektów specjalnościowych zastosowano praktykę mechanicznego dodawania treści metodycznych do efektów wzorcowych, zamiast syntetycznego opisu efektów przedmiotowych zgodnego ze wskazanymi w sylabusie treściami kształcenia.

W jedynym przedmiocie metodycznym („Metodyka wychowania dla potrzeb obronności kraju”) brakuje istotnych komponentów treściowych każdej metodyki szczegółowej. Ponadto niedostateczne jest powiązanie treści kształcenia określonych w sylabusach z wzorcowymi efektami kształcenia dla kierunku „pedagogika”, zaś proponowane sposoby weryfikacji osiągnięcia założonych efektów kształcenia zostały scharakteryzowane ogólnikowo. Treści kształcenia w ramach powyższej specjalności odnoszą się przede wszystkim do wiedzy objętej naukami o obronności oraz naukami o bezpieczeństwie, zaś efekty kształcenia zostały ulokowane w kierunku „pedagogika” i uzupełnione o ogólnikowe sformułowania wiążące efekty wzorcowe z metodyką wychowania obornnego. Na niespójność między wzorcowymi efektami kształcenia a realizowanymi treściami kształcenia wskazuje pośrednio we wniosku odwoławczym sama Uczelnia stwierdzając, że „studenci osiągają wzorcowe efekty kształcenia określone dla kierunku Pedagogika mimo, że nazwy przedmiotów i wybrane treści tych przedmiotów odnoszą się do wiedzy z zakresu bezpieczeństwa publicznego. Wnioskodawca podjął próbę połączenia zagadnień obronności z treściami programowymi z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej, profilaktyki społecznej czy profilaktyki penitencjarnej, należącymi do innych dziedzin i dyscyplin naukowych. Uprawnienie kształtowania profilu specjalności w ramach kierunku studiów „pedagogika” Uczelnia traktuje jako dowolność w tworzeniu specjalności, czego rezultatem jest wprowadzanie treści nie mieszczących się w dyscyplinie „pedagogika”, a należących w istocie do kierunków studiów odwołujących się do innych dziedzin i dyscyplin naukowych, jak nauki o obronności czy nauki o bezpieczeństwie. Taka dowolność prowadzi do rozmycia tożsamości kierunku „pedagogika”. **Zarzut należy podtrzymać.**

Ad b/ Opis projektowanych działań naprawczych (w tym powołanie opiekuna praktyk z przygotowaniem pedagogicznym), podjętych w odniesieniu do organizacji praktyk oraz ich przebiegu, nie jest tożsamy z wdrożeniem właściwych rozwiązań w tym zakresie. Nowa instrukcja dotycząca praktyki jest skierowana do studentów i nie precyzuje kwestii celów i efektów praktyki w odniesieniu do metodyki wychowania dla potrzeb obronności kraju. W rezultacie studenci nie dysponują wiedzą i umiejętnościami pozwalającymi na opracowanie scenariusza zajęć z uwagi na brak odpowiedniej metodyki szczegółowej. Warunkiem skutecznej praktyki zapewniającej osiągnięcie założonych efektów kształcenia musi być odpowiedni kurs metodyki, bowiem tylko taki kurs zapewnia nabycie przez studenta odpowiednich kwalifikacji pedagogicznych. Ponadto praktyka nie może być realizowana poprzez bierną obserwację pracy nauczyciela przedmiotu „Edukacja dla bezpieczeństwa” w szkołach ponadgimnazjalnych, zwłaszcza w sytuacji, gdy sam student nie został należycie przygotowany do zawodu nauczyciela (na co sama Uczelnia wskazuje stwierdzając, że specjalność nie dotyczy kwalifikacji zawodowych właściwych nauczycielom, ale kwalifikacji pedagogicznych). Przyczyną tego rozwiązania jest nierozróżnianie kompetencji nauczycielskich i pedagogicznych przez Uczelnię w opisie efektów kształcenia oraz w programie studiów. **Zarzut należy więc podtrzymać.**

Ad c/ Jakość procesu dyplomowania (w tym poziom prac dyplomowych) nadal budzi zastrzeżenia. Co prawda Uczelnia poinformowała o wdrożeniu kilku procedur mających zapewnić poprawę jakości prac dyplomowych (niektórych już w roku akademickim 2013/2014, pozostałych zaś z początkiem roku 2014/2015), jednak uwagi Zespołu oceniającego dotyczące prac projektowych uwzględnianych w procesie dyplomowania odnosiły się z reguły do braków i wad merytorycznych projektów lub do niedociągnięć metodologicznych. Taka praca jest jedną z ostatnich możliwości weryfikacji efektywności nauczania i stopnia osiągnięcia założonych efektów kształcenia. Ponadto Zespół oceniający zwrócił uwagę na pobieżność recenzji prac projektowych, nie pozwalającą na ocenę rzeczywistej jakości takiej pracy. Należy podtrzymać zarzut, że tematyka dwóch wskazanych prac nie mieści się w profilu kierunku „pedagogika”; niewychwycenie tej niezgodności

świadczy o nieskuteczności procedur zapewnienia jakości procesu dyplomowania. Należy docenić działania podjęte przez Władze Uczelni i Wydziału skierowane na poprawę jakości procesu dyplomowania, jednakże obecnie **brak jest podstaw do wycofania zarzutu.**

II. Uczelnia **nie spełniła wymogu minimalnej liczby godzin zajęć dydaktycznych prowadzonych osobiście przez nauczycieli akademickich**, określonego w § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r. poz. 131) – jako warunku zaliczenia danej osoby do minimum kadrowego. W roku akademickim 2013/2014 z grupy samodzielnych nauczycieli akademickich zgłoszonych do minimum kadrowego 2 osoby prowadziły zajęcia w wymiarze 18 godzin (na co najmniej 30 godzin wymaganych przepisem rozporządzenia), zaś 3 nauczycieli ze stopniem naukowym doktora prowadziło zajęcia dydaktyczne odpowiednio w wymiarze 21, 24 i 27 godzin (na co najmniej 60 godzin wymaganych przepisem rozporządzenia). Niespełnienie powyższego wymogu skutkowało niezaliczeniem tych nauczycieli do minimum kadrowego; w konsekwencji do minimum kadrowego zaliczono tylko jedną osobę w grupie samodzielnych nauczycieli akademickich oraz trzy osoby ze stopniem naukowym doktora. Nie zostały zatem spełnione wymogi odpowiedniego składu minimum kadrowego określone w § 14 ust. 1 powyższego rozporządzenia.

Uczelnia podjęła co prawda działania naprawcze polegające na uzupełnianiu niedoborów godzin dydaktycznych poprzez wskazanie zastępstw oraz wspólnego prowadzenia zajęć z innymi nauczycielami, a także dopełnianie brakujących godzin poza przyjętym planem zajęć dydaktycznych, jednakże działania te nie mogą być uznane za spełniające wymogi prawne.

Stanowisko Uczelni

Przepis rozporządzenia określający liczbę godzin prowadzonych osobiście w danym roku akademickim przez nauczyciela akademickiego zaliczonego do minimum kadrowego nie wskazuje, że muszą to być zajęcia z jednego przedmiotu i że dany przedmiot musi być prowadzony przez jednego nauczyciela. Oznacza to, że przedmiot taki może być prowadzony wspólnie z innym nauczycielem, a ponadto że do godzin zajęć danego nauczyciela można też zaliczać zastępstwa. Uczelnia stwierdza więc jednoznacznie, że kwestionowani w uchwale nauczyciele w roku akademickim 2013/2014 zrealizowali zajęcia samodzielnie, w ramach zastępstw bądź prowadzili zajęcia wspólnie z innymi nauczycielami. Zajęcia te nie były ujęte w planach na poszczególne zjazdy, bowiem trudno jest przewidzieć różne sytuacje wyjątkowe; w przypadku wspólnych zajęć osoba układająca plan wpisywała zaś tylko pierwszą osobę prowadzącą zajęcia.

Stanowisko Prezydium PKA

Wymóg osobistego prowadzenia zajęć w odpowiednim wymiarze godzinowym nie wyklucza możliwości współprowadzenia zajęć. Jednakże w takiej sytuacji na Uczelni ciąży obowiązek jednoznacznego wykazania, jakie zajęcia dydaktyczne oraz w jakim wymiarze godzinowym są prowadzone przez poszczególnych nauczycieli akademickich. Takiej informacji Uczelnia nie dostarczyła. Także sylabusy przedstawione przez Uczelnię nie zawierają informacji o podziale godzin dydaktycznych pomiędzy osoby wskazane jako współprowadzące zajęcia. Powyższe stwierdzenie dotyczy również nauczycieli akademickich proponowanych przez Uczelnię do minimum kadrowego. W roku akademickim 2014/2015, mimo że Uczelnia zmieniła skład minimum kadrowego (tylko jedna osoba z poprzedniego składu pozostała w minimum kadrowym), informacja o liczbie godzin zajęć dydaktycznych prowadzonych osobiście przez każdego nauczyciela akademickiego zgłoszonego do minimum kadrowego jest nadal niepełna. Utrzymana została bowiem praktyka współprowadzenia zajęć,

przy czym nie można ustalić jednoznacznej liczby godzin prowadzonych osobiście przez poszczególnych współprowadzących. Na przykład przedmiot „Wprowadzenie do pedagogiki” prowadzi dwoje nauczycieli, a liczba godzin ćwiczeń w ramach tego przedmiotu jest wykazywana dwukrotnie. Łączna liczba godzin zajęć z tego przedmiotu to 36 (18 g. wykładu i 18 g. ćwiczeń); 36 godzin przypisano profesorowi prowadzącemu wykład, zaś 6 godzin ćwiczeń przypisano nauczycielowi ze stopniem doktora współprowadzącemu zajęcia. Należy przy tym nadmienić, że nauczycielowi temu do wymaganych 60 godzin brakowało właśnie 6. W świetle wyjaśnień Uczelni nie jest możliwe precyzyjne wyliczenie liczby godzin prowadzonych osobiście przez nauczycieli współprowadzących dane zajęcia dydaktyczne. W konsekwencji nie jest możliwe jednoznaczne zaliczenie zakwestionowanych nauczycieli do minimum kadrowego, bowiem nie można wyliczyć liczby godzin dydaktycznych zajęć prowadzonych przez nich osobiście. **Zarzut należy zatem utrzymać.**

III. W Wydziale Zamiejscowym w Opatówku buduje się dopiero odpowiednie procedury umożliwiające dokonanie diagnozy jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Brak jest jednak procedur wykonawczych. W funkcjonowaniu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia stwierdzono liczne nieprawidłowości. Wiele procedur nie działa należycie, brak jest systematycznej ankietyzacji studenckiej oceny jakości zajęć dydaktycznych, organizacji i kontroli praktyk studenckich, okresowej oceny planów studiów i programów nauczania, oceny kadry akademickiej. Ponadto w budowie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia nie uczestniczą pracownicy, studenci oraz interesariusze zewnętrzni.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia wymieniła 10 procedur diagnozowania jakości kształcenia wdrożonych w Wydziale Zamiejscowym, już – jej zdaniem – wdrożonych. Dołączyła też informacje świadczące o objęciu procesu dyplomowania systemem antyplagiatowym (z początkiem roku akademickiego 2013/2014), podjęcia i realizacji tematu pracy dyplomowej (od lutego 2014 r.), przeprowadzania studenckiej ankiety ewaluacyjnej w formie elektronicznej, zbiorcze opracowanie wyników badań ankietowych (za rok 2013/2014) oraz analizę stopnia osiągnięcia wzorcowych efektów kształcenia pod kątem ewentualnej modyfikacji programu studiów (od roku 2014/2015). Zdaniem Uczelni nie ma zatem podstaw do stwierdzenia, że Uczelnia buduje dopiero procedury diagnostyczne i nie wdraża procedur wykonawczych.

Uczelnia wskazała załączniki zawierające dokumentację wyników wdrożonych procedur jakościowych: ankietyzacji studenckiej, ankietyzacji absolwentów na temat jakości kształcenia i funkcjonowania Uczelni, ankietyzacji absolwentów w ramach badania losów absolwentów. Poinformowała także, że organizację i kontrolę praktyk określa program praktyk; realizowane jest także ankietowanie pracodawców dotyczące osiągania efektów praktyk przez studentów. Wdrożone są też procedury oceniania kadry akademickiej i organizacji ich pracy. Dziekani prowadzą karty samooceny nauczycieli. Uczelnia nie zgadza się z twierdzeniem, że w procesie budowy jakości kształcenia nie uczestniczą nauczyciele, studenci i interesariusze zewnętrzni. W odpowiedzi na Raport Zespołu oceniającego Uczelnia wykazała udział powyższych interesariuszy w tworzeniu programu kształcenia. Uczelnia poinformowała też, że pracodawcy prowadzą niektóre zajęcia dydaktyczne i mają wpływ na dobór treści oraz osiąganie przez studentów założonych efektów kształcenia. Pracodawcy są też ankietowani co do pożądanych cech i kompetencji absolwenta, którego chcieliby u siebie zatrudnić. Biuro Aktywizacji Zawodowej Uczelni jest zobowiązane do dokonywania zbiorczych zestawień dotyczących przebiegu praktyk i do monitorowania losów absolwentów.

Stanowisko Prezydium PKA

Należy docenić dotychczasowe działania Władz Uczelni i Wydziału skierowane na pożądaną modyfikację i uzupełnianie procedur zapewniania jakości kształcenia. Pozwala to na **odstąpienie od zarzutu braku procedur** umożliwiających diagnozowanie i monitorowanie jakości kształcenia w procesie dydaktycznym. Procedury takie są obecnie wdrażane, zaś ich efektywność mogłaby być stwierdzona po upływie cyklu kształcenia. Potwierdzeniem nieefektywności tego systemu są wady i nieprawidłowości dotyczące efektów kształcenia i metod ich weryfikacji, niespójności efektów wzorcowych oraz treści kształcenia realizowanych w ramach specjalności „Edukacja obronna i bezpieczeństwo publiczne”, procesu dyplomowania i systemu praktyk. Uczelnia nie wprowadziła rozwiązań zapewniających skuteczny udział interesariuszy zewnętrznych (pracodawców) oraz wewnętrznych (studentów i nauczycieli akademickich) w podejmowaniu decyzji doskonalących jakość kształcenia w ramach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia na Wydziale. Informacje udzielone w tej kwestii przez Uczelnię nie mogą być uznane za wystarczające, bowiem nie pozwalają na wykazanie udziału studentów i nauczycieli w konstruowaniu i monitorowaniu procesu kształcenia. Także udział pracodawców nie jest zadowalający, informacja Uczelni dotyczy bowiem jedynie tych pracodawców, którzy zostali poddani ankietyzacji lub którzy prowadzili zajęcia dydaktyczne i występowali wówczas faktycznie jako interesariusze wewnętrzni. Brak jest natomiast dokumentacji potwierdzającej wykorzystanie wyników ankiet do doskonalenia koncepcji kształcenia i programu studiów. W tym zakresie **zarzut należy podtrzymać**.

Konkluzja

Wobec podtrzymania większości uprzednio sformułowanych zarzutów, dotyczących kryteriów oceny programowej w odniesieniu do celów i efektów kształcenia, programu studiów, zasobów kadrowych oraz wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia – brak jest podstaw do zmiany oceny negatywnej jakości kształcenia na kierunku „pedagogika”.

§2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

- 1/ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 2/ Rektor Wyższej Szkoły Informatyki i Umiejętności w Łodzi.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Marek Rocki